

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku J. R.
przy uczestnictwie L. B., J. P., Z. P., S. S. i H. B.
o dział spadku po K. K. c. P. i K. ze zniesieniem współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 czerwca 2016 r.,
zażalenia wnioskodawczynie
na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu
z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt WSC 8/16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowieniem z dnia 10 lutego 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie J. R. od postanowienia Sądu Rejonowego w Limanowej z dnia 1 czerwca 2015 r. w sprawie o dział spadku po K. K., uznając, że skarga - w świetle art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. - jest niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza progu wskazanego w tym przepisie.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczynie wniosła o jego zmianę lub uchylenie. Podniosła, że skarga kasacyjna zmierza do podważenia zasady działu spadku, na której zostało oparte zaskarżone rozstrzygnięcie. Wskazała przy

tym, że w apelacji i skardze kasacyjnej domagała się, aby działka nr 17 została przyznana jej na własność a nie na rzecz uczestniczki S. S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 519 1 § 4 pkt 4 k.p.c., dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o zniesienie współwłasności zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia; jeżeli wartość ta jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Sprawy działowe (o dział spadku, o podział majątku wspólnego po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej) skupiają wiele różnorodnych kwestii prawnych oraz dotyczą zróżnicowanych, często sprzecznych, interesów majątkowych uczestników. Z natury tych spraw wynika jednak, że interesy poszczególnych uczestników postępowania ograniczają się - w wymiarze majątkowym - do wysokości udziałów w poddawanym podziałowi majątku. Z tego względu w orzecznictwie przyjmuje się, że w wypadku zaskarżania postanowienia co do istoty sprawy, na podstawie którego sąd dokonał podziału majątku wspólnego lub działu spadku, wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza z reguły nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy. Oznacza to, że w wymienionych sprawach wartość przedmiotu zaskarżenia - w zasadzie - nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną; z reguły wyznacza ją wartość konkretnego interesu skarżącego, a nie wartość całego przedmiotu działu.

Wyjątkowo, gdy uczestnik podważa samą zasadę podziału albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60, z dnia 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08, nie publ. i z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, nie publ.). Taka szczególna sytuacja nie wystąpiła w sprawie niniejszej, skoro skarżąca nie podważa samej zasady

dokonanego działu spadku, lecz wynik jej zastosowania, tj. przyznanie własności konkretnej działki gruntu innemu uczestnikowi postępowania.

Według ustaleń Sądu Okręgowego, wartość całego majątku spadkowego wynosi 299.710 zł, zaś wartość udziału wnioskodawczynie jedynie 9.900 zł. Wnioskodawczynie otrzymała na własność działki nr 7 i 15 o łącznej wartości 14.369 zł, przekraczającej wartość jej udziału. W tych okolicznościach dokonana przez Sąd Okręgowy ocenę niedopuszczalności skargi kasacyjnej z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia należy uznać za prawidłową.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.